

SPOR SEMPOZYUMU

SPOR BİLİMLERİ 1. ULUSAL SEMPOZYUMU ile ilgili izlenimler

Cemal Alpman

Sempozyumla ilgili izlenim ve düşüncelerimi belirtmeden önce karşılaştığım ve beni içtenlikle duygulandıran iki olaya değinmek istiyorum. Bunlardan birincisi, beden eğitimi öğretmenleri gibi, yurdumuzda pek önemsenmeyen bir meslek grubunun, sesini duyurmak ve niteliğini kanıtlamak üzere yayınladığı, SPOR BİLİM adlı dergi ile tanışmak oldu. Meslek mensupları derneğinin yayın organı olarak ilk sayısı Mart 1990'da çıkan ve sempozyum vesilesiyle ilgililere dağıtılan dergide, hemen ilk bakışta, gerçekleştirmede dernek başkanı sevgili Orhan A. Okay ve arkadaşlarının yorulmak bilmez çabalarını saptamak mümkün oldu. Dergi, nefis baskısıyla olduğu kadar, yazıların da işlediği konuların içeriğiyle de mesleğe yaraşır bir olgunluk taşımakta, çevresine yararlı olacağı ümidini vermektedir. Bu çabayı yürekte kutlamak ve alkışlamak gerekir.

İkinci olay, sempozyumu düzenleyen üç kuruluşun, spor bilimlerindeki katkıya değinen bir şükran şildi ile beni onurlandırılmaya layık görmesi oldu. Aslında şahsımla ilgili olduğu için burada kendimden söz etmemem gerektiğini iyi bildiğimbu olayı, bir yandan bir kadirbilirlik belirtisi, öte yandan mesleğin genç temsilcilerine çalışma hızı ve şevki verecek bir vesile saydığımından değinmeden edemedim.

Spor bilimleri sempozyumu, sporun bilimle özdeşleştirildiği ilk girişim olması bakımından çok önemli bir olaydır. Bunun ilginç ve sevindirici yönü, bu gerçeğin bilincine üç saygın kuruluşun ortaklaşa varmış olmalarıdır. Başta Türkiyemizin seçkin bir üniversitesi olan Hacettepe olmak üzere, devlet adına sporun yönetim sorumluluğunu 1938 yılından beri üstlenip yürüten Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğü ve nihayet sporun evrenselliğinin ve olimpizm idealinin ülkemizdeki temsilcisi olan Türkiye Millî Olimpiyat Komitesi tarafından sporun bilimselliğine duyulan inançla gerçekleştirilen sempozyum, gelecek için ümit verici mutlu bir başlangıç olmuştur. Programı ile bildirilen zenginliği, seçilen konuların özgünlüğü ve içeriği bakımından çok planlı bir hazırlık ve araştırmanın ürünü olduğu anlaşılan sempozyum, iki gün süre ile ilgilileri doyurucu bir atmosferde yaşattı.

İki gün süresince seksen yedi bildirinin sunulduğu sempozyum ağırlığını, elliyli aşkın bildiri ile tıp ve onunla ilgili bilimler oluşturuyor, sonra sırasıyla psiko-sosyolojik içerikli bildiriler, eğitim ve yönetimin sporla ilgili yönlerini işleyen bildiriler programın zenginliğini oluşturuyordu. Konuların, dolayısıyla sempozyumun tıp bilimleri ağırlıklı olması, eşyanın tabiatıyla ilgili bir olaydır. Konusu insan ve onun sağlığı olan sporun, uygulamalarda bu açıdan yararlı olması, elbette ki tıbbın büyük ölçüde desteğine bağlıdır. Bildirilere ve konuların tartışılmasına ayrılan sürelerin yetersizliği nedeniyle her ne kadar sonuçlarda bir açıklığa kavuşulamamış ise de pek çoğu sempozyuma katılanlar için yeni olan konularda bilgi edinme imkânı sağlamış olması bakımından yararlı olmuştur. Sempozyumun asıl üzerinde durulmağa değer yönü, bildiri sahiplerinin bü-

yük çoğunluğunun genç kuşak elemanlarından oluşması idi. Yetiştirdiğim kadarıyla izlediğim bildirilerin sahipleri genç bilimcilerin heyecanlı sunuşlarından, sporun bilimsel geleceğinin güvencesi olarak, çok etkilendiğimi söylemeliyim. Sporun bilimle ilgisinin bu güne kadar pek önemsenmediği ülkemizde bu sempozyum olayı, gelecek için gerçekten ümit vericidir. Oturumları yönetenlerin, bildiri sunanların bir bölümünün, beden eğitiminde üniversite kariyere ulaşmış, öğretmen kökenli elemanlar olması, meslek adına sevinilecek bir olaydır. Bu, bir bakıma sporla ilgili uygulamalarda özlemi duyulan bilimselliğe nihayet yönelmiş olmanın belirgin işaretidir. Bundan ayrı olarak sempozyumun, Hacettepe gibi, ülkemizin köklü bir üniversitesinin girişimiyle gerçekleşmesi, konuya üniversite düzeyinde sahip çıkılması demektir. Spora yönelik bu mutlu ilgi, bir ögesi olduğu beden eğitiminin, her tür ve basamakta eğitim ve öğretim kurumlarında, bugüne kadar olduğu gibi, gereğince önemsenmeyen bir konu olmaktan kurtaracaktır. Günümüzde hâlâ sorumlu ve yetkili yöneticilerce gereği kadar deerlendirilmeyen, müfredat programlarında varlığı ile yokluğu arasında bir fark görülmemeyen, uygulanması için gerekli alan, salon, araç ve gereç gibi imkânlardan yoksun bırakılan, öğretmenine ikinci sınıf bir eleman gibi bakılan beden eğitimi dersinin bu olumsuz durumdan kurtulacağına doğrular anlamına gelen sempozyum, meslek mensupları için bir tür rönesans niteliğini taşımaktadır. Bu, yurdumuzda özlemi duyulan, her güçlüğü yenecek olumlu bir zihniyet değişikliğidir. Bu düşünce değişikliğinin, üniversite yolu ile her tür ve basamakta öğretim kurumlarından başlayarak yaygınlaşması, beden eğitiminin sağlıklı nesiller yetiştirmek olan amacının toplumda da tanınmasına, değer ve saygınlık kazanmasına fırsat verecektir.

Sempozyumun bu alandaki önderliğini kamuoyuna yansıtabacak ve ona mal edecek olan basınımızın, konuya gereken önemi verdiğini söylemek, ne yazık ki, mümkün değildir. Her gün dört-beş sayfelerini, başta futbol olmak üzere, sporun güncel olaylarına ayıran gazetelerimiz, bu bilimsel olaydan dört-beş satırlık kısa haberlerle yetinerek, kendi deyimleriyle, ofsayta düşmüşlerdir.

Her şey bir tarafa, beden eğitiminde bilimin ışıklı yolunu açan, tekrarını gönülden dilediğim, sempozyumu düzenleyen üç önemli kuruluşumuzun inançlı, anlayışlı değerli yöneticilerini, hazırlıkları sürdüren ve yürüten düzenleme komitesi üyelerini yürekte kutlarım. Sonuçlar yoruluklarına değmiştir.

Ankara, Mart 1990